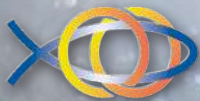

Equips de Matrimonis

Número 147

Mare de Déu

Publicació dels EMD de Catalunya i Menorca

2026

***“El Senyor és la meva llum
i la meva salvació. De qui tindrè por?”***

Salm 27:1

» Sumari

3 Editorial

/ ¿Y cuando no viene el Papa?

4/5 Equip Responsable

/ L'amor sempre reneix en Déu

5 Notes del Secretariat

6/15 Vida del Moviment:

/ Descobrir a déu a través de la natura

/ Jornada fi de curs sector Barcelona

/ Trobada fi de curs sector Vallès

/ Trobada general dels EMD Catalunya i
Balears 2026

16 Veu dels Equips

/ El "Caffarelo" es mou

17 Consiliaris

/ Un regal de Déu

18//19 EDIP

/ Formació de Pilots dels Equips

19 Obituari

20/21 Pare Caffarel

/ A un xicot que festeja

22/55 Resum de les activitats de l'any

/ Activitats, debats, trobades, reflexions,
opinions, fotografies d'Octubre 2025
fins abril del 2026

56 Lectures recomanats per a l'estiu

/ La vida secreta de la Pregària

/ Un mensajero en la noche

/ Dios, primera persona del plural

56 Cinema recomanats per a l'estiu

57 Sortides recomanades per a l'estiu

58 Pensaments per créixer

58 Pregàries al vent

59 Actes previstos curs 2025-26

FOTO PORTADA: Imatge cedida per Conxita Giró

Publicació dels EMD de Catalunya i Menorca

» Edita:

EMD de Catalunya i Menorca
secretariat@emd-cm.cat
www.emd-cm.cat

BANC SABADELL
ES43 0081 0276 0400 0183 4384

» Responsables EMD:

Catalunya i Menorca:
Angels Mascaró i Joan Mir
responsables.regionals@emd-cm.cat

» Equip de revista:

Xavier Aixendri i Maria Lluïsa Muñoz
Agustín Labrador i Victoria García
Lourdes Montón, Joan Vergé
i Conxita Giró, Alba Franco i Lluís
Tomás

Núm. 147 - 2026

Les opinions expressades en els articles són les dels seus autors.

» ¿Y CUANDO NO VIENE EL PAPA?

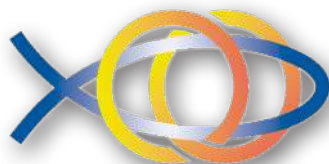
Este mes de junio con la visita del Papa hemos vivido unos días muy intensos, hemos visto en la televisión continuamente las noticias de la visita del Santo Padre, hemos observado cómo las calles se llenaban de gente esperando verle, hemos visto estadios donde no cabía nadie más para escuchar la Buena Noticia de la boca del sucesor de Pedro. Y realmente ha sido genial, ha sido emotivo, ha sido una constatación de que somos muchos los cristianos que estamos ahí cuando pensábamos que estábamos más solos, porque parece que en el día a día estemos escondidos.

León XIV nos ha visitado y ha movido muchas conciencias, no ha pasado para nada desapercibida su visita. En mi trabajo, mucha gente me ha preguntado si iba a ver al Papa, gente que no es creyente en absoluto, pero durante unos días, los cristianos hemos sido protagonistas gracias a la visita del Papa. Pero la pregunta es: ¿Y cuándo no viene el Papa? Como decía antes, somos muchos, muchísimos los cristianos, muchos más de los que imaginamos, pero no se nos ve. Y es en estos momentos puntuales, cuando hay una visita de esta magnitud, que somos conscientes de nuestra fuerza, y de lo que podríamos lograr si esta visibilidad que hemos tenido durante unos días, fuéramos capaces de mantenerla. Si en vez de dividirnos, nos uniéramos todos en nuestras parroquias, haciendo fuerza, haciéndonos visibles, podríamos dar continuidad a esta visita del Papa. Recuerdo cuando era pequeña, que la parroquia era el núcleo vital del barrio, la gente se encontraba al salir de misa y hablaba, se celebraban las festividades en los salones parroquiales y se construía la comunidad donde se compartían muchas cosas. Ahora es complicado hacer esto, todos tenemos mil cosas que hacer siempre y no tenemos tiempo para esto. Quizás deberíamos todos replantearnos qué es lo importante en nuestras vidas.

Pero todos hemos vivido estos días que la unión hace la fuerza, nos hemos sentido reconfortados de ver cuántos somos, cada uno con su carisma, pero con una misma fe. Y realmente el sitio de unión de todos, a falta de un estadio con un Papa presidiendo, es la parroquia con nuestro párroco.

Os animamos a participar de la vida de la parroquia y a participar de todos aquellos actos que se organicen a nivel de Iglesia, y por supuesto, a todos los que organice nuestra pequeña comunidad de los Equipos. Ya nos dijo el Padre Caffarel que tenemos que ser cristianos de oración, pero también cristianos en misión. Y esa misión es llevar el Evangelio allí donde vayamos, igual que hace nuestro querido Papa León XIV.

» *L'amor sempre reneix en Déu*

Joan Mir i Àngels Mascaró
Responsables regionals Catalunya i
Menorca

Si estimar consisteix en donar-nos l'un a l'altre i fer-nos feliços mútuament, amb el pas del temps, i després d'anys recorreguts junts, ens tornem a preguntar com fer-ho per donar-se l'un a l'altre. Segur que ho expressariem amb moltes paraules, però la vida és molt més que paraules. Si volem mantenir encesa la flama del nostre amor necessitem dedicació constant, atenta, amorosa i apassionada, posant en primer lloc el bé del cònjuge. Com bé sabem, l'amor és donar i rebre, un equilibri no sempre fàcil de dur a terme. I més quan la vida ens posa a prova diàriament: preocupacions, cansament, rutines, desencís, responsabilitats, presses, i tantes altres realitats que hi podríem afegir.

Ja des de l'inici del nostre matrimoni hem volgut escoltar i tenir en compte el voler de Déu, deixant que sigui ell que il·lumini el camí de la nostra vida, escoltant les seves paraules, combregant el seu amor i demanant la força del seu esperit. Però, sense la pertinença a la comunitat cristiana, la nostra fe estaria apagada. És dins l'església que se'ns ha revelat, de mica en mica, la grandesa de Déu i, moguts pel seu esperit, ens hem engrescat a reptes i tasques de servei gratuït pels altres.

Han transcorregut 39 anys on els dos, Joan i Àngels, som un. La identitat del "nosaltres" s'ha d'anar forjant i construint pas a pas. És important saber qui som junts i cap on anem, quin projecte de vida volem i quina família teixim... Tot açò requereix grans dosis de vitamines; però noltros us podem dir que hem trobat amb els EMD un xarop miraculós. La fórmula creada pel Pare Caffarel està plena de bondats. Cura i protegeix al matrimoni de moltes xacres, tan esteses com estan entre les parelles actuals. No té efectes secundaris i és un bon complement per mantenir l'estimació en la parella. Què seria del nostre matrimoni sense l'esforç de treballar regularment el tema d'estudi, sense els moments de pregària quan junts ens posem davant Déu, o sense aquells instants d'aturada per parlar i escoltar-nos?

És per açò que, gràcies al moviment, anem trobant senyals, missatges i persones que ens van configurant, transformant i ajudant en la construcció del nosaltres, fent camí junts. Aprofitem, gaudim i comuniquem el tresor del nostre moviment. Agraïm sempre al nostre equip, que entre rialles, dubtes i esperances ens han ajudat a estimar en profunditat i a fer sentir que l'amor sempre reneix en Déu.

Per concloure us compartim l'enllaç de la cançó creada per n'Esteve Pons, membre del nostre equip. Aquest detall el vam entregar als assistents a la trobada general. Esperam que sigui una eina de profit pel nostre moviment.

Us desitgem de tot cor que passeu molt bon estiu!

Joan Mir i Àngels Mascaró
Responsables Regionals de Catalunya i Menorca

versió 1

versió 2

» Notes del Secretariat

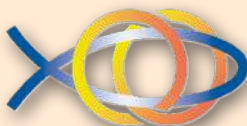
DOMICILI SOCIAL

Equips de la Mare de Déu de Catalunya i Menorca
C/ Diputació, 231 08007 Barcelona
Mòbil dels EMD 613 064 096

Si teniu algun canvi de domicili o de telèfon a notificar, ho heu de fer al responsable del sector o al secretariat. Gràcies.

Voleu estar al dia de les activitats del Moviment a casa nostra?

- Consulteu l'agenda al web <https://emd-cm.cat/>
- Subscriure vos a la llista difusió del WhatsApp dels EMD 613 064 096, tan sols enviant un "hola", el vostre nom i equip
- Estem al Facebook: EMD Catalunya-Menorca
- Tenim canal de Youtube:
www.youtube.com/@equipsdelamarededeucatalun5036
- Ja estem a Instagram: [emdcatalunyamenorca](https://www.instagram.com/emdcatalunyamenorca)

<https://emd-cm.cat/>

Si us cal contactar-hi
fora d'hores:
correu electrònic:
secretariat@emd-cm.cat

» *Descobrir a Déu a través de la natura*

El primer diumenge de juny, fidels a una tradició ja consolidada, els Equips de Matrimonis de la Mare de Déu van celebrar la seva trobada festiva de final de curs. Enguany, les Cases del Barranc d' Algendar van ser l'escenari d'una jornada especial, viscuda en un clima de germanor, alegria compartida i profunda connexió amb la natura.

Després de l'acollida i les primeres salutacions, els participants van iniciar una passejada pel barranc guiats per Pere Fraga. Amb passió i senzillesa, va anar descobrint els secrets de les plantes que habiten aquest entorn privilegiat i les seves múltiples propietats. Les seves explicacions no només van despertar la curiositat dels assistents, sinó que també els van ajudar a contemplar amb una mirada nova la riquesa i la bellesa de la creació.

Abans de compartir el dinar, es va celebrar la eucaristia del dia del Corpus Christi, presidida pel consiliari sectorial, Toni Fullana. En aquell marc incomparable, envoltats de natura i silenci, les paraules de l'homilia —bellesa, pau, serenor i ressorgiment— van ressonar amb una força especial. Per a molts dels presents, van ser una invitació a reconèixer la petjada de Déu en cada racó del paisatge i a experimentar la seva presència en la senzillesa de les coses creades.

El dinar de germanor va esdevenir un temps per compartir converses, somriures i experiències viscudes al llarg del curs. La tarda va continuar amb una animada sobretaula, plena de bon humor i complicitat, que va reforçar encara més els vincles entre els participants. També es va presentar una cançó creada per n'Esteve Pons (en Bito), amb ajuda de la IA, i dedicada als Equips de la Mare de Déu. La jornada va acabar amb "l'hora dels adeus".

Sebastià Mercadal i Martina Mir

EMD Ciutadella 8

» ***Jornada fi de curs sector Barcelona***

Dissabte 13 de juny ens vam trobar a la Casa de les Germanes Hospitalàries de la Santa Creu de Barcelona. El dia era esplèndid, amb un sol radiant, tothom anava arribant. Hi havia salutacions i abraçades...

Escoltaves com uns s'interessaven pels altres; Com esteu? Com va tot? Quina alegria que ens trobem altre cop!

Després de l'acollida, es va fer la pregària que ens va redactar el Consiliari Mn. Josep Serra. Es va donar gràcies a Jesús pel que coneixem del seu missatge de vida i salvació, agraïts i contents per tot el que hem rebut d'Ell i dels companys de l'Equip i del Moviment. Recordarem als malalts perquè els doni fortalesa i els difunts perquè els aculli en la seva glòria.

Es va informar que al nostre Sector s'estan pilotant 4 Equips.

Nosaltres, Ramon i Ofèlia hem acabat el servei de la responsabilitat del Sector i es va presentar els nous responsables en David i Maria, que agafen aquest servei amb il·lusió i empenta.

Després mentre es preparava la sala es va fer un refrigeri, tot xerrant animadament, i els fills del equipistes corrien i jugaven pel jardí.

Tot seguit la Dolors Parellada ens va parlar de què és la dansa contemplativa, que és una forma de pregària comunitària que combina el moviment corporal, la música i la interioritat.

Es va preparar la sala per crear un clima que ens ajudes a pregar, els fills dels equipistes també van participar, era molt emocionant.

Així va acabar aquesta Trobada de Germanor.

Ramon Burniol i Ofèlia Gómez
Responsables Sector Barcelona

» *Trobada fi de curs sector Vallès*

El passat 14 de juny, el sector de matrimonis del Vallès vam celebrar la cloenda del curs amb una Eucaristia a l'església romànica de Santa Maria de Barberà del Vallès.

La celebració va ser presidida pel consiliari del sector, Mn. Txema Cot, que va convidar els assistents a viure aquest final de curs com una oportunitat per donar gràcies pel camí compartit i renovar el compromís de viure la vocació matrimonial a la llum de l'Evangelí.

Un dels moments més significatius de la Eucaristia va ser la benedicció de tres parelles que, durant els propers mesos, rebran el sagrament del matrimoni. Aquest gest va posar de manifest la missió dels Equips de la Mare de Déu: acompanyar els matrimonis en el seu creixement humà i espiritual, des dels inicis de la seva vida en comú.

En acabar la celebració, els participants vam compartir un aperitiu de germanor que va reunir representants de tots els equips del sector. Va ser un espai distès per conversar, compartir experiències i acomiadar el curs en un ambient de fraternitat i acció de gràcies.

Amb aquesta trobada, el sector de matrimonis del Vallès tanca un curs ple de vivències compartides, tot mirant amb esperança i il·lusió els reptes i les oportunitats que portarà el proper curs.

Albert Merino i Eulàlia

Responsables del sector Vallès

» *Trobada general dels EMD Catalunya i Balears 2026*

El passat dia 16 de maig, vam tenir el goig de participar en la Trobada General dels Equips de la Mare de Déu, que aquest any tenia lloc a la Residència Salesiana Martí-Codolar, al barri d'Horta-Guinardó de Barcelona. Aquests encontres sempre són motiu d'alegria perquè et retrobes amb parelles d'altres sectors, en coneixes de noves i, tots junts, fem créixer la fe i l'amor conjugal.

Aquest any, malgrat que la cita es va avançar al maig, l'assistència va continuar sent molt bona, tant per la presència de parelles dels equips de tot Catalunya com per les parelles vingudes de Menorca.

Era la primera trobada preparada pels nous responsables regionals, el matrimoni menorquí format per Àngels Mascaró i Joan Mir.

Després d'una càlida benvinguda, amb un photocall inclòs, la trobada va començar amb una pregària per la pau preparada pels responsables de sector de Tortosa: la Carme i el Justí. Vam tenir un suport audiovisual en què la música anava in crescendo i les imatges eren de la Sagrada Família, recordant la Trobada General del 2025 i evocant la imminent visita del Sant Pare, tot molt ben orquestrat per preparar-nos per a tot el que viuríem aquell dia.

Seguidament, l'Àngels i en Joan ens van compartir les paraules que es van intercanviar durant el dia del seu casament, paraules d'amor, sinceres i veritables, plenes d'il·lusió per una vida en comú que començava. A més d'aquell bonic instant, també ens van compartir una cançó que els havia fet un amic per a aquell dia tan especial. A la sala es va fer un silenci mentre n'escoltàvem la lletra. Evidentment, algunes parelles van verbalitzar el que tots volíem: tenir aquella cançó per poder-la compartir amb els membres dels nostres equips que no van poder venir. I la màgia es va fer realitat quan, a la tarda, com a regal de la trobada, l'Àngels i el Joan ens van lliurar un CD a cada parella que havia assistit a la Trobada, amb la gravació sencera d'aquella cançó que parlava d'amor, un amor que tots els qui formen part dels EMD lluitem cada dia per mantenir viu i present.

La introducció que ens van fer els nous responsables va servir per posar la primera pedra a la xerrada «Viure en parella des del sagrament del matrimoni», de Mn. Llorenç Sales, consiliari de l'equip Maó 1. Sota el títol del tema d'estudi d'aquest any, «L'Amor és molt més que l'amor», va fer una

reflexió sobre el sentit i la importància del sagrament del matrimoni en tres parts:

- La primera: vam reflexionar sobre la necessitat de fer una preparació per al matrimoni, compartint el contingut del curset prematrimonial que es duu a terme a la seva diòcesi.
- La segona: la importància de preparar, viure i gaudir el dia del nostre casament.
- La tercera: ser conscients de ser testimonis de l'amor de Déu a través de la nova unitat de família o «petita ecclesia» que hem format.

Seguidament, vam intercanviar opinions i recuperar forces amb un refrigeri molt generós, i vam tenir un temps per interioritzar tot el que havíem escoltat fent un passeig pels jardins de Martí-Codolar. Abans de dinar vam celebrar l'Eucaristia, presidida per Mn. Berto Vidal com a consiliari regional i per Mn. Serra.

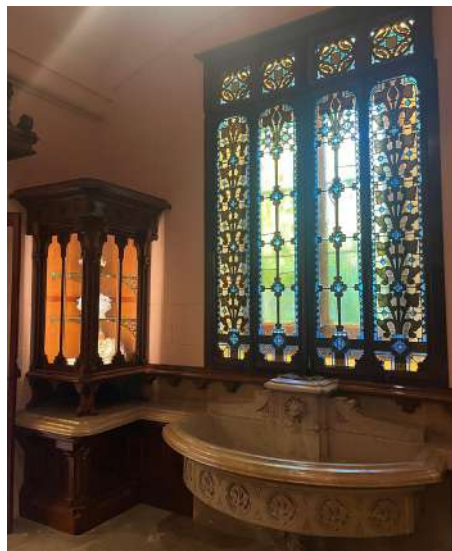
Un cop ja teníem el cor ben ple de l'Esperit de Déu, tocava omplir una mica l'estómac. Vam gaudir, al menjador de les instal·lacions, d'un bufet lliure. Va ser una estona per compartir records o conèixer millor altres parelles, de rialles, de generositat i de crear nous vincles.

Sortint de dinar, vam aprofitar per fer la foto de grup. Un cop repassat l'estat de comptes i després d'agrair la feina feta per totes les parelles que acompanyen a l'ombra als actuals responsables (tresorers, xarxes socials, revista, etc.), la parella formada per l'Anna i l'Albert Mascaró ens va explicar què és ser intercessor i com l'oració pot ajudar els altres. Els intercessors són una xarxa internacional de persones que dediquen temps a pregar diàriament pel moviment, pels matrimonis, per l'Església i per qualsevol intenció que se'ls encomani, ja que Déu crida tots els cristians a ser intercessors.

Abans de marxar, vam poder visitar la casa museu de Martí-Codolar, empresari català del s.xix, conegut per la seva faceta com a mecenes i col·leccionista. En aquesta finca, es va crear el primer zoològic de Barcelona, i va rebre la visita de Don Bosco fundador dels Salesians. Fins la propera trobada general.

Txell Poch i Enric Gisbert
EMD Amposta 8 i Sabadell 5

» El “Caffarelo” es mou

El “Caffarelo” es mou per la nostra regió, de casa en casa, d'equip en equip i ens serveix per pregar el magnificat davant d'ell i donar-li les gràcies pel bé que ens va fer al pensar en un moviment de matrimonis que pregaren junts i treballen l'espiritualitat conjugal com a camí per a la santedat.

Aprofitem el canvi d'acollida per contar l'experiència viscuda als EMD en cada llar.

És bo tenir-lo en un lloc visible de casa nostra, perquè puguin veure'l els que ens visiten i pot ser una bona excusa per presentar el Moviment a altres matrimonis que no el coneguin.

Poseu en moviment al “Caffarelo” com han fet els matrimonis José Antonio i Maria Teresa de l'EMD Amposta 4 del Sector Tortosa que l'han passat a Raül i Rogelia del seu mateix equip. I també el César i la Lucía de l'EMD Barcelona 178 que l'han passat a Lluís i Lourdes del seu mateix equip.

Pepe Domènech i Pepita Signes

EMD Benicarló 9 (Sector Tortosa)

» *Un regal de Déu*

Fa gairebé un curs que vaig acceptar el repte de servir com a Consiliari de l'Equip Regional i, avui, veig la necessitat de compartir amb vosaltres el que brolla del meu cor. Més que una tasca administrativa, la meva experiència al costat d'aquests cinc matrimonis ha estat un veritable regal de Déu.

Sovint parlem de generositat, però veure-la encarnada és una experiència transformadora. He estat testimoni d'una entrega absoluta: hores robades al descans, trucades, reunions i una disponibilitat constant. Per a mi, aquest equip no és només un òrgan de gestió; són un testimoni viu de responsabilitat i d'amor als Equips de la Mare de Déu.

L'Equip Regional no es limita a "coordinar"; la seva raó de ser és esperar la vida de tot el Moviment per tal que no perdi la seva essència missionera. Els Equips no podem viure tancats en nosaltres mateixos. El nostre cor ha de bategar per donar testimoni a tants matrimonis que viuen una fe heretada però no cultivada, rutinària; parelles que potser encara no han descobert la força de la trobada amb Crist, la riquesa de la Paraula, la intimitat de la pregària o la bellesa sagrada de l'amor conjugal i la paternitat. Per a tots ells, som cridats a ser llum: acompanyar, guarir ferides, parlar en Veritat i acollir amb la misericòrdia del Pare. Aquesta missió ens pertany a tots i ens convida a obrir camins nous amb esperança.

Som conscients de la magnitud d'aquest servei; una responsabilitat que ens superaria si pretenguéssim afrontar-la sols. Per això, la nostra mirada es manté fixa en el Senyor, com ens recorda el Salm 127: "Si el Senyor no construeix la casa, és inútil l'afany dels constructors." El Papa Francesc deia sovint que l'esforç humà resta buit sense l'alè de l'Esperit. Per això, us faig una petició des de la humilitat: no ens deixeu sols. Necessitem la vostra pregària. Encomaneu l'Equip Regional al Pare per tal que cada decisió sigui, realment, la que Ell vol per als nostres Equips i per al bé de tota l'Església.

Jaume Albert Vidal

Consiliari Regional de Catalunya i Menorca

» *Formació de Pilots dels Equips*

Els dies 30 i 31 de maig va tenir lloc a Barcelona la Formació de Pilots dels Equips de la Mare de Déu. Hi van participar 13 matrimonis de la nostra regió,.

Van ser dues jornades intenses de formació, reflexió i convivència, centrades en la missió del pilot i en l'acompanyament dels nous equips. A través de les diferents ponències, dinàmiques i espais de diàleg, els participants van poder aprofundir en el seu servei al Moviment, compartir experiències i enriquir-se mútuament.

La formació va ser conduïda principalment per l'Agustín i la Victòria, que van portar el pes de les jornades amb dedicació i entusiasme. També volem destacar l'aportació de Jose Antonio i Amaya que van venir des de Pamplona per impartir una de les ponències, compartint generosament la seva experiència i els seus coneixements sobre el Pare Caffarel. Així mateix, els responsables d'EDIP Lluís i Alba van intervenir amb una breu ponència que va complementar positivament el contingut de la formació.

L'ambient fraterno, la participació activa dels matrimonis i el desig comú de servir van fer d'aquesta trobada una experiència molt enriquidora. Donem gràcies per aquests dies compartits i per la disponibilitat de tots aquells que es preparen per acompanyar els nous equips en el seu camí dins dels Equips de la Mare de Déu.

Lluís Tomàs i Alba Franco

Responsables d'EDIP de la Regió Catalunya-Menorca

AQUEST ANY ENS HAN PRECEDIT A LA CASA DEL PARE...

María Antonia Molera Ciuró, el 2 de gener de 2026, de l'EMD Barcelona 109.

Josep Pujadas Domingo, el 7 d'octubre de 2025, de l'EMD Barcelona 51.

Pere Joan Alsina, 2025, de l'EMD Barcelona 175.

J. Antonio Carbonell, l'1 d'abril de 2025, de l'EMD Barcelona 109.

Ramon Massana, el 31 de gener de 2026, de l'EMD Barcelona 109.

Cristòfol Vidal Barber, el 15 de juliol de 2025, de l'EMD Ferreries 12.

Eulalia Fedelich, el 24 de setembre de 2025, de l'EMD Ferreries 12.

Rafael Forcadas Cortés, el 14 de maig de 2026, de l'EMD Ciutadella 10.

Matilde Seguí, l'1 de juny de 2026, de l'EMD Ciutadella 11.

José M. Membrado Blas, Consiliari, de l'EMD Tortosa 6.

» *A un xicot que festeja*

Estimat Francesc, la meva darrera carta us convidava a aprofitar aquest temps privilegiat que és el festeig per a descobrir les riqueses i les exigències de l'amor, i fonamentar així el vostre matrimoni sobre unes bases fermes. Però també la vostra unió amb el Crist hauria de treure un gran benefici d'aquesta meravellosa experiència del festeig.

Oh, ja ho sé, a vegades sentim dir que els promesos tenen el cor i l'esperit indisponibles. Això és veritat si es tracta d'un amor egoista, captador, carnal. Però no ho és en els veritables cristians: llur amor, ben al contrari, els obre als altres, al món, a Déu. Ho he constatat molt sovint.

Que el vostre festeig sigui, doncs, una ruta cap a Déu! Que no sols us inciti a donar-li gràcies per la vostra felicitat i a demanar-li ajuda, sinó sobretot que us ajudi a penetrar més endins en la intimitat del Crist! La vida amb el Crist (i sobretot en l'oració) és, també ella, diàleg d'amor, trobament espiritual, comunió de les ànimes. Certament, la sensibilitat i el sentiment tenen un gran paper en l'amor dels promesos, mentre que l'amor de l'ànima envers el Crist, sense excloure'n els harmònics sensibles i afectius, s'arrela abans de tot en la fe. Tanmateix, no deixa de ser cert que les mateixes lleis fonamentals es retroben a tots els nivells de l'amor.

Per il·lustrar el meu pensament, trec un exemple concret d'una carta que he rebut no fa gaire:

«El costum de començar sempre la meva oració per l'ofrena a Déu de la meva joia remunta al temps llunyà del meu festeig. I heus ací com m'hi vaig veure portat. Quan ens trobàvem amb la Bernadette, si no la veia feliç, em sentia terriblement desgraciat. No ho era menys quan, en les seves cartes, ella no em deia que la separació li dolia. I en canvi, quan estàvem junts, si veia brillar la joia en el seu esguard, m'envaïa una intensa felicitat. Igualment quan m'escrivia el sofriment de trobar-se lluny de mi. Aquestes reaccions meves acabaren per inquietar-me. ¿Per què, doncs, tenia necessitat que ella fos feliç al meu costat, dissortada lluny de mi? ¿No eren potser sentiments mediocres, egocèntrics, que revelaven més un amor a mi mateix que no pas un amor desinteressat envers ella? Recordo haver-me plantejat i replantejat durant força temps aquesta qüestió, fins al dia en què es féu la llum: quan hom estima un ésser, el vol feliç; quan hom pensa lligar-s'hi, no pot pas deixar de preguntar-se si és capaç de fer la seva felicitat, d'ésser la seva felicitat.

Un amor que no es plantegés angiosament la qüestió no seria veritable. El dia en què vaig comprendre això, em vaig sentir alliberat de tota inquietud i de tot escrúpol, i orgullós com si hagués estat el primer d'haver fet aquesta descoberta. Quan l'endemà, en el curs de la conversa, la Bernadette em preguntà què podia fer per donar-me la felicitat, la meua resposta no es féu esperar: «Res més sinó que siguis, tu mateixa, feliç; feliç de la meua presència, del meu amor, feliç de mi. La teua joia, aquesta joia que sovint lleigeixo en el teu rostre, en el teu esguard, que endevino en el teu cor, vet aquí el do més meravellós que pots oferir-me».

»Aquell vespre —continuava el meu corresponsal— tot preguntant al peu del llit abans d'anar a dormir, de sobte vaig pensar: Si la Bernadette no pot fer res de millor per a la meua felicitat que oferir-me la seva joia pel meu amor, sens dubte no puc fer res de millor per a la felicitat de Déu que oferir-li la meua joia, la meua joia per la seva presència, pel seu amor, per la seva felicitat. Em vaig adonar que aquella joia no era gaire viva, i en vaig tenir una gran vergonya. I em vaig prometre de freqüentar el meu Déu més assíduament, a fi que en mi s'acrexés aquella joia i que la meua ofrena li esdevingués més agradable.

Molts anys han passat, he mancat poques vegades a l'oració quotidiana, i sempre la inauguro mitjançant l'ofrena de la meua joia. Per altra banda, no és pas un dels beneficis més petits d'aquesta manera de fer veure'm conduït, cada dia, a plantejar-me la qüestió: Déu, ¿és veritablement la meua joia? I si constato que aquesta joia declina, sé la conclusió que n'he de treure: fer-me més atent a l'amor del meu Déu».

Això no és, estimat Francesc, sinó un exemple. Si més no, té el mèrit de mostrar bé com l'amor humà, en un dels seus aspectes, pot ésser iniciació a l'amor diví. Cal a més viure'l bé, aquest amor humà, reconèixer-ne les riqueses, les exigències, discernir-hi les al·lusions al món de la Gràcia.

Pare Henri Caffarel
Cent cartes sobre la pregària,
Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

Octubre

Resum de les activitats de l'any

Cridats a servir

Som en Toni i Antònia amb dos fills de 29 i 26 anys i, després de 32 anys de matrimoni i 24 de pertinença als Equips de la Mare de Déu, hem rebut l'encàrrec de ser els nous responsables del sector B de Menorca.

El dissabte 27 de setembre vam assumir a El Escorial la responsabilitat del nostre sector reconeixent que havíem estat cridats per Déu per exercir un servei a l'estil de Jesús, per fomentar la unitat entre tots els que formem part del moviment, essent instruments de comunió i corresponsables de la vida dels equips.

És el nostre un sí per a servir des del cor amb senzillesa, humilitat i des de l'amor als equips i a les persones que en formen part. Ens posem sota el guiatge de Jesucrist i demanem l'ajuda de la Verge Maria, Mare dels Equips perquè ens guïi i acompanyi en aquesta responsabilitat.

Toni Marqués i Antònia Carbonell

Responsables del sector B - Menorca

Octubre

Inici de curs del sector Tortosa

El dia 5 d' octubre els Equips de la Mare de Déu hem iniciat el curs amb il·lusió a la Parròquia dels Dolors de Tortosa, rebent la càlida acollida de Mossèn Arín i els grups amfitrions, i realitzant-nos Mossèn Joan Guerola, consiliari diocesà, la xerrada inicial del curs.

Hem pregat junts amb els nens i nenes dels equipiers, hem compartit la joia i la fe amb grups de treball, en un ambient agradable de comunió amb els germans. El tema d' aquest any és: L'Amor és més gran que l'amor. Ens anem a endinsar en aquest temari, demanant la protecció de la Verge i l'ajuda del Pare Caffarell, per viure estimant-nos.

Justí Pagà i Maria Carme Reverté

Responsables sector Tortosa

Octubre

Trobada inici curs Sector

El dissabte 11 d'octubre del 2025 es va celebrar al Casal de Calassanç de Barcelona, la Trobada d'Inici de curs del Sector Barcelona.

Ens retrobem per iniciar aquest nou curs amb entusiasme.

Tot seguit fem la pregària inicial "Maria ensenya'ns el camí de la senzillesa, del que és petit", que la va preparar en Mn Josep M. Rierola.

Aquesta trobada ens van acompanyar els Responsables Regionals Joan Mir i Àngels Mascaró, i ens van dir unes paraules: "Ens hem d'esforçar per ser testimonis de l'amor de Déu enmig nostre. Som convocats a les reunions i trobades en nom de Jesucrist i tant de bo que després de cada encontre sortim encoratjats, consolats, transformats i ens emportem a casa la pau de Déu"

L'Ofèlia i en Ramon, van parlar de l'inici de curs a l'Escorial, passant també el vídeo de presentació de la nostra regió Catalunya i Menorca i fent la presentació del Tema d'Estudi "L'Amor és molt més que l'amor" amb les seves novetats (l'assentada i en poques paraules). El lema del curs 2025-26: "Units en l'AMOR, creixent en COMUNIÓ".

També ens van parlar dels Intercessors, són gent que dedica un temps de la seva vida a pregar pel bé dels altres. És el resultat de la profunda creença del pare Caffarel en la importància que té l'oració per a la vida espiritual del cristià.

Es va fer una pausa per berenar i xerrar una estona.

Després, es van fer unes dinàmiques, un "Taller de Mirades" en parella i unes preguntes que es van treballar en grups i tot seguit es van posar en comú.

Per finalitzar la Trobada es va resar el Magnificat i es va celebrar l'Eucaristia amb la comunitat del Casal de Calassanç.

Ramon Burniol i Ofèlia Gómez

Responsables Sector Barcelona

Octubre

Octubre

Vivències, impressions i records d'un pelegrinatge als llocs on va viure el Pare Caffarel, fundador dels EMD, a França

LA CRÒNICA

Aquest estiu 2025 hem participat al III Pelegrinatge 'Rere les empremtes del P. Caffarel', organitzat per l'Associació Internacional Amics del Pare Caffarel. Han estat uns dies de pregària i de convivència tot visitant indrets vinculats a la vida del P. Caffarel i a la història del nostre Moviment.

Els pelegrins érem tretze matrimonis i dos consiliaris de la Súper Regió que vam aplegar-nos puntualment a la Gare du Nord, a París, per encetar un itinerari curull de contingut i d'emocions que resseguia els llocs, els paisatges i les vivències que van marcar la vida del P. Caffarel i la formació dels Equips de la Mare de Déu.

El Pelegrinatge havia estat minuciosament organitzat i preparat fins al més petit detall, i fou guiat amb molt d'estre i dedicació per dos dels matrimonis, responsables i animadors, concretament els Marcén-Echandi, de Pamplona, i els López-Orta, de Las Palmas de Gran Canaria. No tenim sinó paraules de reconeixement i agraïment per a tots quatre.

Vam allotjar-nos a Saint-Prix, al departament de la Val-d'Oise, al nord de París, a la Casa de Massabielle, que és propietat de la Súper Regió França-Luxemburg-Suïssa. Està sobriament i confortablement equipada, i té una Capella esplèndida, sales per a les reunions mixtes i la pregària, i un parc acollidor des d'on pot veure's part de la conurbació de París.

Des d'allí vam anar a visitar la Casa de Troussures, on Henri Caffarel va passar la darrera etapa de la seva vida (1980-1996), fins que hi va morir, el 18 de setembre de 1996.

En aquesta casa ja s'hi feien retirs per a matrimonis l'any 1938, promoguts per un precursor del P. Caffarel, el P. Paul Doncoeur, SJ, que solia invitar el P. Caffarel perquè hi prediqués. A la mort de Doncoeur, van demanar al P. Caffarel de fer-se càrrec de la casa, de manera que l'any 1966 va començar a convocar-hi setmanes de pregària, que van tenir molta requesta.

Durant els trenta anys que van del 1966 al 1996, Caffarel programava fins a 15 setmanes de pregària cada any, a més dels retirs de cap de setmana, per a grups de 30 a 40 persones.

Quan s'hi instal·là definitivament, l'any 1980, va compaginar-hi els retirs de pregària amb les publicacions, sobretot els Quaderns sobre l'Oració, revista bimestral que publicà des del 1957 fins al 1989.

Vam pregar, commoguts, davant la tomba del P. Caffarel, que sobta per al seva extremada senzillesa i perquè llueix una sola inscripció, 'Vine i

segueix-me', a més de tres dates, la del seu bateig, la de la seva ordenació sacerdotal i la de la seva mort.

I vam compartir l'Eucaristia i en acabat un pica-pica i una conversa tan distesa com cordial amb els Germans de Sant Joan Evangelista, congregació que té cura de la casa, que els pertany de resultes de la deixa que els feu el P. Caffarel en morir.

A Massabielle va venir a dedicar-nos una jornada completa el P. Marcovits, OP, postulant de la causa de canonització del Servent de Déu Henri Caffarel i redactor de la Positio corresponent. El P. Marcovits va estructurar la seva exposició a l'entorn de quatre eixos:

1. Un pensament encarnat

– Caffarel se sentí cridat pel Senyor quan tenia vint anys (març 1923) i va veure's completament seduït per Jesucrist. No relata cap fet miraculós, ans una presència que de sobte el convenç que estima i és estimat per sempre pel Senyor.

– Caffarel diu que aquell moment és una línia divisòria que marca un abans i un després en la seva vida; que aquella trobada amb el Senyor el transformà i l'empenyí a cercar la intimitat amb el Crist.

– Caffarel s'enfocà des d'aleshores en dues direccions: l'espiritualitat conjugal i la pregària. El P. Marcovits diu que el seu esguard era penetrant, perquè sempre cercava l'empremta de Déu en l'altre.

2. L'espiritualitat conjugal

– Estimar és com respirar: cal inspirar i expirar; l'amor asfixia si aquest ritme no és respectat, perquè hem de rebre i hem de tornar.

– La Trinitat és la millor expressió d'aital intercanvi amorós: el Pare dona la vida i el Fill la hi vol tornar, sempre amb l'ajut de l'Esperit Sant.

– Som cercadors de Déu. En la mateixa mesura que cerquem l'amor de Déu, així ens estimarem entre nosaltres.

3. Les missions de la parella

– Mostrar: fer evident fins a quin punt Jesús, font del nostre amor, té cura de l'amor humà.

– Acollir: Sant Pau VI feu seves paraules del P. Caffarel relatives a l'acollida: 'En els nostres temps, tan difícils per a molts, és bo de ser acollits en la tendresa, d'experimentar la misericòrdia, de comprendre que una llar cristiana és el rostre dolç i somrient de l'Església'.

Octubre

4. La pregària

- Henri Caffarel publicava els Quaderns sobre l'Oració.
- Als matrimonis, els recomanava de començar amb la pregària individual, per separat, perquè el Crist pugui penetrar cada cònjuge i en acabat, unir-los; només aleshores s'estarà en condicions de fer la pregària conjugal.
- El P. Caffarel deia que tot ho havia après de la pregària.

Després d'atendre les preguntes que se li van anar plantejant, el P. Marcovits va demanar-nos que preguéssim per ell i per tot l'equip que està treballant per a la causa del Servent de Déu Henri Caffarel.

El nostre Pelegrinatge inclogué també d'altres visites:

A la Catedral de Beauvais, seu de la diòcesi a la qual pertany Troussures. El seu bisbe del moment, Monsenyor Guy Thomazeau, que havia estat un bon deixeble i amic del P. Caffarel, va celebrar la missa de corpore insepulto per al P. Caffarel a Troussures. Mons. Thomazeau havia estat un jove sacerdot vinculat als EMD i als Centres de Preparació per al Matrimoni, i tingué un paper decisiu en la fundació dels EMD Joves. Caffarel arribà a demanar-li que es consagrés als EMD, però el seu nomenament com a bisbe ho estroncà.

A l'Església de Sant Josep dels Carmes, a París, on el jove Henri Caffarel fou ordenat sacerdot el 19 d'abril de 1930, Dissabte Sant. És una església emblemàtica on es veneren els màrtirs de la Revolució Francesa i ensems el beat Frederic Ozanam, copromotor de les Conferències de Sant Vicenç de Paül, en una cripta dedicada al Bon Samarità. Allà vam assabentar-nos dels vincles del jove mossèn Caffarel amb la Joventut Obrera Cristiana i de la seva tasca com a Secretari General de la Central Catòlica del Cinema i de la Ràdio.

A la Parròquia dels Agustins, també a París, on el P. Caffarel romangué adscrit com a vicari durant dècades i a la cripta de la qual vegé la llum la Carta Fundacional dels EMD el 8 de desembre de 1947. En aquella mateixa cripta els pelegrins vam celebrar una Eucaristia emotiva en què vam pregar per tots els matrimonis del Moviment, també per nosaltres i les nostres famílies, i pels nostres equips respectius.

A l'Església dels Agustins s'esdevingué la conversió de Carles de Foucauld, i també fou allà que es cloqué el dossier de 5.600 pàgines que es remeté al Dicasteri per a les Causes dels Sants per a la canonització del Pare Caffarel. Finalment, també a París, vam visitar la Basílica de la Madeleine, on el 27 de setembre de 1996 l'Arquebisbe de París, Cardenal Jean-Marie Lustiger, presidí les exèquies per a Henri Caffarel i a l'homilia qualificà Caffarel com un profeta dels nostres temps, per la seva dedicació al guiatge dels matrimonis i les famílies i pel seu amor a Déu i a la pregària.

Pere Gil i Montserrat Arespachaga

EMD Terrassa 17

LES VIVÈNCIES

Octubre

Vam començar el nostre pelegrinatge amb molta il·lusió. A l'Estació de Sants vam agafar el TGV cap a París – Gare de Lyon; un cop allí vam agafar el RER cap a la Gare du Nord, on havíem estat convocats juntament amb la resta de participants. N'hi havia de Navarra i del País Basc; de Galícia; de les Canàries i d'Andalusia, de Madrid, de Castella i Lleó i de Castella – La Manxa; i del País Valencià i de Catalunya. Els uns hi havien arribat amb avió, d'altres amb tren, i tothom va ser molt puntual.

Vam anar-nos saludant i coneixent-nos, i ben aviat vam sentir que tots formàvem una gran família.

Un autocar ens va recollir i va dur-nos a la Casa d'Espiritualitat de Massabielle, on vam allotjar-nos. La casa és ben gran, amb els seus menjadors, el seu oratori on pregàvem cada nit, una capella on vam celebrar algunes eucaristies i un parc amb vistes que ens oferia tranquil·litat i pau.

Vam visitar Troussures, on hi ha la tomba del Pare Caffarel, modesta i senzilla, bon reflex del seu tarannà. Després del respons, tots ens hi vam fotografiar per servir el record d'aquell moment.

La tomba del P. Caffarel ens suscitava sentiments de pertinença al Moviment dels Equips de la Mare de Déu. També ens feia sentir que l'amor no passarà mai i que mentre hi hagi amor a Déu i als altres, el matrimoni serà una institució forta. També ens adonàvem que tots els presents compartíem els mateixos valors.

Un dels dies va venir el P. Marcovits, postulator de la causa de beatificació del P. Caffarel. Va parlar-nos d'Henri Caffarel i del procés de canonització, i va respondre les preguntes que li vam plantejar, preguntes que havíem preparat el dia abans en reunions d'equips mixtos.

Octubre

Un altre dia, van passar-nos una pel·lícula sobre el P. Caffarel, en què persones vinculades amb ell ens parlaven de la seva persona i la seva obra. Destaquem Mons. Guy Thomazeau, bisbe de Beauvais, el Cardenal Jean-Marie Lustiger, arquebisbe de París, i el matrimoni de Marie i Louis d'Aumonville, que en el seu moment foren responsables de l'ERI. Tot era d'allò més interessant.

Vam celebrar una asseguda amb l'ajut d'un joc de taula que havia estat dissenyat amb aquest propòsit. A més, al llarg del Pelegrinatge vam poder treballar els punts d'esforç propis dels EMD.

Ha estat una experiència molt recomanable i enriquidora, perquè com més coneixes una persona -en aquest cas, Henri Caffarel- més a prop te'n sents.

Hem descobert que el Pare Caffarel era un home reservat, molt recte i exigent amb ell mateix i amb els altres, fins i tot un pèl rígid, però tocat d'una espiritualitat molt íntima, marcada pel seu amor a Déu i el seu compromís sacerdotal.

El Pelegrinatge s'acabava en el mateix punt on havia començat quatre dies abans, a la Gare du Nord, però amb la diferència que tots plegats havíem compartit unes vivències que ens havien enriquit, i que ara tots teníem l'esperança d'un nou retrobament.

Pere Gil i Montserrat Arespachaga

EMD Terrassa 17

El sentit del matrimoni

Article d'opinió publicat al Diari de Sabadell

Sense ànim de crear conflicte, no em puc estar de donar resposta a l'article d'opinió que va publicar dissabte passat una companya. En ell mostrava el seu desacord i incomprensió respecte al matrimoni i la seva celebració. I, és clar, just el llegia el dia que celebrava amb la meva dona el nostre sisè any de casats envoltats dels nostres tres fills.

I és que el matrimoni és més necessari que mai. És la unió entre dues persones que de forma voluntària decideixen compartir una vida junts per construir una família a la qual transmetre uns principis i valors. El matrimoni és l'inici de l'aventura més fantàstica d'aquesta vida en què dues persones agafades de la mà caminen per un camí d'obstacles superant-los conjuntament. I no només això, sinó que mentre segueixen aquest camí, el matrimoni decideix transmetre la vida i convertir els fills en partícips d'aquesta gesta que es diu família. I formar una família és renunciar a un mateix per entregar-se a l'altre; abandonar l'egoisme per obrir-se a les necessitats de l'altre.

El matrimoni es fonamenta en l'amor. I aquest amor no és simplement un sentiment esporàdic, sinó la decisió de voler estimar. No és casualitat que en la celebració del matrimoni catòlic, els contraents no parlen dels sentiments que tenen en aquell moment, sinó que expressen la predisposició i el compromís d'estimar l'altra persona en qualsevol circumstància (prometo ser-te fidel en la prosperitat i en l'adversitat, en la salut i en la malaltia i que t'estimaré i t'honoraré tota la meva vida).

Aquest amor ha d'anar acompanyat de l'acceptació que hi haurà moments difícils en què un serà l'ofès i l'altre el que ofèn. I és aquí on apareix la màgia de l'amor: el perdó. Perquè dues persones que s'estimen es perdonen i es perdonen perquè volen seguir estimant-se. Demanar perdó de forma sincera és un deure de qui ofèn, però ser perdonat és un regal que un rep. I aquest regal només el podem rebre d'aquella persona que ens estima. Que necessari és perdonar i demanar perdó! El papa Francesc va aconsellar a un matrimoni: "Barallin-se tot el que vulguin si fan les paus abans que acabi el dia. Mai se'n vagin a dormir barallats. El dia ha d'acabar en pau [...] perquè la Guerra Freda de l'endemà és molt perillosa."

I això és el que celebrem: la decisió de voler estimar més. Per tant, hem d'anar amb un gran somriure als casaments que ens convidin, siguin de persones molt properes o de coneguts llunyans. Recordo les paraules d'un amic el dia de la nostra boda: "Potser és l'únic dia que podem reunir-nos totes les persones que estimeu i us estimen. Gràcies per compartir-ho amb nosaltres."

Nosaltres, les famílies que entenem que el matrimoni és fonamental, hem de donar exemple. Hem de fer del que alguns consideren un simple tràmit, una gran festa en què familiars, amics i coneguts hi participin activament. I aquesta festa no només és la del dia de la celebració, sinó la resta dels nostres dies compartint-ho tot en família.

Que maco és trobar el sentit del matrimoni.

Carlos Morato Roig

EMD Sabadell 7

- 1- ¿Cómo disfrutas en tu matrimonio?**
- 2- ¿Qué cosas haces para cuidar tu matrimonio?**
- 3- ¿Cómo noto que mi esposo/a me quiere sin decirlo con palabras?**
- 4- ¿Crees que cuando los jóvenes de nuestras familias nos ven tienen ganas de casarse?**
- 5- ¿Qué podemos hacer para ser matrimonios alegres?**

Octubre

Presentació dels nous responsables d'EDIP de la Regió Catalunya-Menorca

Ens toca presentar-nos com els nous responsables d'EDIP de la nostra regió: Catalunya i Menorca (+Mallorca).

Som en Lluís M. Tomàs i la Mª Alba Franco, de l'Equip Amposta 11, la nostra família de cor.

Som pares de quatre fills, Esteve, Martí, Mariona i Uriel, sens dubte, el nostre gran orgull. Més enllà dels seus estudis i capacitats, ens emociona veure com esdevenen persones amb capacitat d'estimar i de cuidar els qui tenen a prop.

Tots dos som mestres, de professió i de vocació, i això forma part de la nostra manera de viure i d'estimar: acompanyant, escoltant i ajudant a créixer.

Fa 27 anys que estem casats, i fa 25 que formem part d'aquesta gran família dels Equips de la Mare de Déu. Al llarg d'aquest camí hem tingut l'oportunitat de viure moments durs i d'altres d'enriquidors. També com a responsables de sector hem pogut viure el servei als altres. Ara, amb il·lusió i confiança, assumim aquest nou servei a l'EDIP.

Volem agrair sincerament a tots els matrimonis que ens han precedit en aquesta responsabilitat. El seu testimoni ens encoratja i ens inspira a continuar treballant amb cor i esperança.

Posem aquest nou camí sota la mirada amorosa de Maria, demanant-li que ens guiï i ens ajudi a ser instruments de comunió i servei.

Una forta abraçada en Crist

Lluís Tomàs i Alba Franco

Responsables d'EDIP de la Regió Catalunya-Menorca

Los Intercesores
EQUIPOS ENSEN

*Pregu
per
algú
és
estimar-lo*

**Uneix-te als
intercessors!**

<https://intercesores.equiposens.org/>

640 160 655

Trobada d'advent del sector de Barcelona

El dissabte 13 de gener ens vam trobar els equips del Sector de Barcelona en la celebració de Nadal a la Casa de les Germanes Hospitalàries, acompanyats per mossèn Rierola consiliari del sector. L'equip BCN 197, un dels més joves, es va encarregar de preparar-ho. Aprofitem aquestes línies per agrair-los tot el treball i dedicació que hi van esmerçar. Va valer molt la pena, des d'aquí el nostre agraiement.

La festa va començar, com no, amb nades i la pregària del Jubileu, tot recordant que aquest any que acaba ha transcorregut sota el signe del pelegrí per la Pau.

Com acte central vam comptar amb la presència del Pep Borrell, un gran i conegut comunicador, autor del llibre "*Bailando en la cocina*". De la seva mà, mig en broma, però molt seriosament, vam revisar la nostra història vital com a matrimonis:

El compromís que vam prendre. Revisant-ne els punts claus, el conferenciant ens feia adonar de la profunditat del contingut del ritus del matrimoni. Declarem que hi anem lliurement, que ens comprometem a estimar l'altre tots els dies de la nostra vida i a acollir i educar en la fe als fills que vinguin. Tot un programa de vida!

Ens va portar després a revisar les fases de l'amor, des de l'atracció inicial fins a l'amor madur, passant per una fase d'enamorament. Molts factors afecten i modulen l'atracció i l'enamorament, però res pot amb l'amor, que és fruit d'una voluntat.

Finalment va fer una passada per conceptes tan similars i al mateix temps tan

Gener

diferents com són el plaer, la felicitat i l'alegria, i alguns consells per al bon creixement com a parella.

Com a cloenda de la seva xerrada ens va deixar alguns punts de reflexió que adjuntem al final per a què puguem reflexionar sobre ells. Allà els vam treballar en petits grups, compartint al final les reflexions.

I vam acabar amb un dinar de germanor, preparat per la cuina de les Germanes Hospitalàries.

Sens dubte, una jornada molt agradable i interessant de la que ens enduem una de les primeres frases contundents, de les vàries que s'hi van dir, expressades pel Pep, el conferenciant, a l'inici de tot:

L'èxit del matrimoni és arribar al cel junts.

Albert Mascaró i Anna M Padrós

EMD Badalona 6

Roma-Barcelona

Fa uns dies vam rebre una sol·licitud curiosa. Un matrimoni, membre dels Equips a Itàlia, demanava si els podien posar en contacte amb equipistes de Barcelona. Es van afanyar a precisar que no buscaven ni allotjament ni guia turístic; senzillament, viatjaven a un lloc on hi havia Equips, i trobar-se amb membres dels Equips de Barcelona els semblava el més natural del món, una manifestació més de la internacionalitat del moviment.

Ens va sorprendre una mica; és més habitual que contactin amb els Equips d'aquí, des de fora del país, quan algú ha de venir a viure o treballar aquí, especialment si es tracta d'un fill. Busquen allotjament, una parròquia de referència, o senzillament algú de confiança quan s'allunyen dels seus.

Aquest cas, però, era diferent. Apel·laven a la internacionalitat del Moviment. I això ens va fer pensar... En la facilitat de connectar amb un altre quan comparteixes un bagatge comú, com és la pertinença als Equips...En la capacitat dels membres dels Equips d'acollir i obrir-se a la novetat de l'altre... En si realment ens sentim nus d'aquesta gran xarxa que són els Equips.

Així hem conegut Gabriela i Giovanni i les seves filles Noemi i Sara. Vam compartir una estona de passeig i la Missa Internacional a la Sagrada Família el dia de la Puríssima, altament recomanable si us trobeu amb convidats estrangers.

Hem après com es viuen els Equips a Itàlia i hem guanyat uns amics a Roma, però, sobretot, hem pogut assaborir la internacionalitat dels Equips sota una perspectiva diferent.

Albert Mascaró i Anna M Padrós
EMD Badalona 6

Gener

Jornada Inici de curs dels EMD de Menorca

El diumenge 5 d'octubre vam celebrar la Jornada d'Inici de curs dels Equips a Menorca. Aquesta es dugué a terme al Seminari diocesà de Menorca.

El lema d'aquesta era **"Units en l'amor, creixent en comunió."**

Després de la pregària inicial se'ns va presentar oficialment els nous responsables generals de Catalunya i Menorca que aquesta vegada ens són ben propers. Són en Joan Mir i n'Àngels Mascaró del sector de Ciutadella. "Davant aquest gran responsabilitat, -ens comenten- no ens ha estat fàcil decidir-nos, però com que estimam el moviment dels EMD ens hi sentíem cridats a dir sí." També els acompanyaran dins l'equip regional en Jaume Albert Vidal com a consiliari i en Tolo Frau i na Joana Anglada com a secretaris.

Tot seguit, es va fer el relleu de responsables del Sector de Ciutadella on en Basi Martí i na Goretti Triay agraeixen la disponibilitat d'en Toni Marqués i na Tònia Carbonell.

Mn. Joan Carles Alemany fou el ponent convidat per introduir-nos en la temàtica a treballar aquest nou curs: **L'Amor és més que l'amor:**

"Només es pot estimar de veritat quan és de manera gratuïta i desinteressada." "En l'entrega de Jesús a la creu ens demostra la plenitud de l'amor gratuït fins al màxim" "Quan l'amor d'esposos es viu com una vocació es fa palès que la font d'aquest amor ve de Déu mateix."

Seguidament, ens vam desplaçar a la Catedral on vam participar de l'Eucaristia del Jubileu de les Famílies. Durant l'homilia, el bisbe Gerard va parlar sobre com la fe dona sentit a la nostra vida, recordant que és un regal de Déu que hem de cuidar, agrair i compartir amb el nostre exemple i servei. També va destacar la importància de la família com a espai on es viu i es transmet la fe: No tinguem por de les dificultats. Resem en família, visquem l'alegria de creure i siguem famílies que transmetin la fe, tant a casa com fora.

Vam acabar la jornada dinant junts al mateix claustre del Seminari i despedint-nos amb l'hora dels adeus.

Miquel Taltavull i Maria Josep Pons

EMD Sector A Ciutadella 14

Gener

Advent: un camí de llum i esperança

Com cada any, en aquest temps d'Advent, els Equips de Matrimonis de la Mare de Déu de Menorca (EMD) ens hem reunit per reflexionar i pregar junts.

El sector A ha pres com a text de referència Isaïes (9,1-6), on ha descobert un missatge de llum i d'esperança enmig dels moments d'angoixa i dificultat. Una esperança que es fonamenta en un Fillet que neix per a nosaltres. Ell, el "Príncep de la Pau", ofereix pau al cor afeixugat, una pau que neix del silenci i de l'aprofundiment espiritual.

El sector B ha escollit els textos de l'anunci del naixement de Joan Baptista (Lc 1,5-20) i de l'anunci del naixement de Jesús (Lc 1,26-38). S'hi ha destacat que ser missatgers de Déu vol dir obrir el cor a la seva Paraula; que cal ser humils, confiar en el Senyor i no tenir por; i que, encara que de vegades Déu ens convidi a caminar cap a realitats noves, sempre ens acompanya amb la seva llum. També s'ha remarcat la importància del diàleg dins la família i amb l'entorn, i la crida a ser àngels portadors de bé.

Sebastià Mercadal

Responsable EDIP Menorca

El espíritu se mueve

La primera vez que fuimos a las jornadas de inicio de curso de El Escorial, en el grupo mixto nos tocó un matrimonio de la zona centro que nos contó su experiencia. En su región no había grupos nuevos y poco a poco el Movimiento se iba envejeciendo y acabaría por desaparecer. En un viaje que hicieron a Tierra Santa, en el muro de las lamentaciones, que es donde va todo el mundo a rezar, ellos rezaron profundamente por la renovación de los Equipos en su región. Y nos contaron que a la vuelta empezaron a surgir equipos por todos los lugares, que fue un verdadero milagro. Pues bien, durante todos los años de nuestra responsabilidad os hemos pedido oraciones en cada artículo que hemos escrito para que surgieran equipos, y desde luego nosotros no hemos ido a Tierra Santa, quizás alguno de vosotros sí, pero el hecho es que seguro habéis rezado por la continuidad de los Equipos en nuestra región, y Dios ha escuchado nuestra súplica.

A continuación, compartimos con vosotros estas buenas noticias, para que también demos ahora todos gracias a Dios por el regalo que nos está ofreciendo y pedirle ayuda para que sepamos gestionar esta situación.

En Barcelona, a raíz de un diácono de la Sagrada Familia, Mn. Jordi Albert Garrofé, han surgido 3 pilotajes, uno de 7 matrimonios jóvenes y 2 grupos senior de 4 y 5 matrimonios. Ya se han comenzado las reuniones con ellos. Por otro lado, tenemos 4 parejas jóvenes que quieren formar equipo y estamos tan solo pendientes de poner fecha de comienzo y también hay otras cuatro parejas con las que podríamos formar otro. Pero de momento está en el aire, y os pedimos oración para que termine de cuajar.

A través del contacto con el matrimonio que prepara a las parejas para el sacramento del matrimonio en Santa María del Mar, hemos conseguido que una de las reuniones preparatorias sea una escapada. Esto nos da la oportunidad de poder ofrecer una continuidad a todas aquellas parejas que se casen. Será el 7 de marzo en Santa María del Mar. La otra alegría que queremos compartir con vosotros es que en Tarragona capital, que nunca ha habido equipos, han surgido varios matrimonios que están interesados en formar uno, el 31 de enero se hará también una escapada a Loreto, para que asistan estos matrimonios y otros del sector Tortosa que también están interesados en los equipos. Igualmente, si alguno de los que estáis leyendo este artículo conocéis a alguien, tanto en Barcelona como en Tarragona, podéis invitarle con total libertad, podéis contactar con los responsables regionales de EDIP, Alba y Luis, que os indicarán cómo proceder.

Pasaremos también por la lista de difusión los dos tarjetones de las escapadas con el código QR para que podáis reenviarlo a todos vuestros conocidos y que el mayor número de personas conozcan que hay dos escapadas preparadas a las que se puede asistir.

Seguid rezando, que está claro que Dios nos escucha, para que en el próximo artículo podamos informar de que hay algún grupo más ya en pilotaje.

Victoria García y Agustín Labrador

EMD Barcelona 178 / Colaboradores EDIP Barcelona

Gener

El sector de Tortosa va celebrar el Recés d'Advent amb el bisbe Sergi Gordo

El dissabte 13 de desembre de 2025, la Diòcesi de Tortosa va acollir un Recés d'Advent a la Casa d'Espiritualitat de les Teresianes, a Jesús (Tortosa), reunint diversos participants en una jornada intensa de preparació espiritual per al Nadal.

L'esdeveniment, organitzat pel Bisbat de Tortosa i els Equips de la Mare de Déu, i presidit pel Bisbe Sergi Gordo, va complir el seu objectiu de ser un espai per "compartir una jornada de reflexió i esperança sobre l'Advent".

Desenvolupament de la Jornada

El recés va començar puntualment a les 10:00 h amb l'acollida i un cafè, donant pas a la Pregària inicial a les 10:30 h.

El moment central de la jornada va ser la Xerrada i reflexió de les 11:00 h, que va girar al voltant del tema "La família i l'Advent". Aquesta ponència va ser impartida per Raul González i Carlota Esteban, membres dels Equips de la Mare de Déu i representants al Fòrum de Laics de la Conferència Episcopal Espanyola. Els assistents van poder aprofundir en la importància d'aquest temps litúrgic des de la perspectiva familiar.

Després del dinar el recés va concloure amb la Pregària d'Adoració al Santíssim.

Lluïsa Muñoz i Xavier Aixendri

Emd Tortosa 7

Gener

La celebració de l'arribada de l'Advent al sector del Vallès: camí d'esperança, silenci i humilitat.

El passat 29 de novembre, els Equips de la Mare de Déu del Sector Vallès ens vam reunir a la Parròquia de Sant Roc, al barri de Can Puiggener de Sabadell, per celebrar la nostra Trobada d'Advent. Va ser un temps de retrobament i preparació espiritual per acollir el naixement del Senyor sota el lema de l'esperança i la senzillesa, a l'hora que la primera reunió de retrobament dels equips del curs 25-26.

Una tarda de reflexió i comunitat

La jornada va començar a les 17:00 h. Després de la benvinguda, vam donar pas al treball per grups. L'eix central de la reflexió va ser desgranar l'Advent a través de quatre conceptes clau:

- Els Àngels: Vam recordar que tots podem ser missatgers de pau i tendresa, sent "àngels" per a aquells que es troben en els "pessebres oblidats" del món.
- La Confiança: A través del poema, "A veces hay que olvidar", de J.M. Rodríguez Olaizola (SJ), vam reflexionar sobre la necessitat de saber esperar i creure "contra tota evidència", especialment en els moments de boira en la vida de parella.
- La Humilitat: Inspirats en Maria i Josep, vam parlar de com la humilitat ens ajuda a reconèixer la veritat de l'altre i a deixar que Déu actuï en nosaltres.
- L'Esperança: Com ens recorda el bisbe Sebastià Taltavull en els materials tractats, l'esperança ens mou a l'acció solidària i a refer situacions humanes ancorades en la crisi.

L'Eucaristia: Estar a punt i vetllar

Durant la celebració de l'Eucaristia el pare Llorenç Sagalès (O.Cist) ens va aprofundir en l'evangeli del primer diumenge d'Advent (Mt 24,37-44), que ens fa una crida urgent a la vigilància: «Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor».

Aquesta lectura ens va recordar que, sovint, vivim distrets "menjant, bevent i casant-nos" sense adonar-nos de la presència de Déu en el nostre dia a dia. L'evangeli ens convida a no viure adormits, sinó a estar "a punt", ja que el Senyor es presenta a l'hora menys pensada. En el context del nostre matrimoni, això significa mantenir viva la flama de l'atenció mútua i la pregària, per saber reconèixer Crist quan truca a la porta de la nostra llar a través de les petites coses. Com deia la pregària de Pere Casaldàliga: "Cal saber esperar Déu, cal saber buscar-lo i descobrir-lo" en cadascun dels nostres germans.

Fraternitat i comiat

Vam tancar la vetllada amb un sopar i comiat, compartint l'alegria de caminar junts com a moviment. Marxem amb el cor renovat, disposats a "obrir els ulls de la fe i els braços de l'esperança" per rebre el Messies per Nadal.

Albert Merino

Responsable Sector Vallès

Abril

Exercicis Espirituals Catalunya i Menorca

Casa d'Espiritualitat Maria Immaculada.

TIANA 6, 7 I 8 DE MARÇ DE 2026

"Units en l'AMOR, creixent en COMUNIÓ"

Els Exercicis van començar amb una càlida acollida el divendres 6 de març cap a les 19'30h. Ens vam saludar amb afecte, vam allotjar-nos a les habitacions i vam sopar junts.

L'Àngels Mascaró i en Joan Mir, responsables de Catalunya i Menorca, van iniciar els Exercicis i van agrair la col·laboració de moltes persones voluntàries per a poder-los realitzar. A les 21'30 h. vam fer les presentacions i la 1a Xerrada, la pregària de vespres, amb l'aplicació de mòbil CPL, i ens vam retirar a descansar.

El dissabte 7 vam iniciar el dia amb la pregària de laudes a la capella, vam anar junts a esmorzar i vam meditar amb la Pili Jordà, verge consagrada, que ens va conduir profundament pels camins de l'Antic Testament, apropant-nos a Jacob, a Laban, a Raquel i a Lia, amb respecte i pau, encomanant els nostres camins al Senyor.

Els moments de reflexió personal o de reflexió en parella, envoltats de natura i silenci ens van ajudar molt a aprofitar el recés. Ens va acompanyar també espiritualment el pare Berto Vidal, consiliari actual de Catalunya i Menorca, que va estar disponible en tot moment per a consultes i confessions i va celebrar amb nosaltres l'eucaristia del dissabte i també la del diumenge, amb esperit sinodal.

El dissabte nit després de sopar es va realitzar un cine fòrum, visualitzant la pel·lícula "**Cartas a Dios**", proposada per la ponent, Pili Jordà, que ens va fer plantejar moltes qüestions. El debat posterior va ser molt fructífer, en comunitat fraterna.

El diumenge després de l'eucaristia vam dinar junts i vam compartir cotxes i suport per a la logística, ajudant-nos els uns als altres a retornar a les nostres llars.

Agraïm molt l'experiència dels Exercicis Espirituals dels EMD i us encoratgem a venir als propers. Que la Mare de Déu de les Llars us beneeixi a tots.

Justí Pagà i Carme Reverte

Servidors del Sector Tortosa

Abril

Abril

El matrimoni, aventura de santedat – Jornada de formació dels EMD

El dia 8 de febrer, els Equips de la Mare de Déu de Menorca van celebrar una jornada de formació a l'església de Santa Maria de Ferreries, sota el títol **"El matrimoni, aventura de santedat"**. Enguany es va comptar amb la presència del matrimoni format per Álvaro Gómez Ferrer i Mercedes Lozano, que han assumit diverses responsabilitats regionals, nacionals i internacionals dins el moviment dels Equips.

Fa 59 anys que formen part dels Equips, i van exposar amb els assistents tot el bé que aquest camí els ha aportat com a matrimoni i com a família cristiana: viure i compartir el camí de la vida i de la fe en grup, acompanyats per altres matrimonis i també per un consiliari. Una combinació de dos sagraments que es beneficien mútuament.

A més, han tingut la sort de conèixer el fundador dels Equips, el pare Henri Caffarel, del qual en destaquen la senzillesa en el tracte personal. Caffarel va promoure l'espiritualitat conjugal com a camí de santedat i va situar l'oració com a pilar fonamental de la vida matrimonial.

Després de la conferència i del col·loqui, es va celebrar l'eucaristia, presidida pel bisbe Gerard Villalonga, que va animar als matrimonis assistents a ser un reflex de la llum de Crist dins la societat.

La jornada es va cloure amb un dinar de germanor i amb el cant de "L'hora dels adéus".

Equip EDIP Menorca

Recés Diocesà de Quaresma a Tortosa

Dissabte 7 de març de 2026

De cor tocat per Crist, a un Poble que camina unit.

El passat dissabte dia 7 de març, a la diòcesi de Tortosa vam poder gaudir d'un recés de pregària, organitzat per l'Acció Catòlica General, obert a tota la diòcesi.

Aquest recés de quaresma, va ser predicat per la Sra. Cori Casanova, laica de la parròquia Sta. Maria del Mar de Barcelona, expresidenta de l'ACG.

Vam començar el dia de recés tot pregant amb el salm 103 "El Senyor és compassiu i benigne", la proclamació de la paràbola del fill pròdig (Lc 15,11-24) i encomanant-nos a l'esperit Sant.

L'Esquema del recés es resumeix en 3 punts.

1- **Viure Crist en el cor:** Partint del cor que viu en Crist, aquell cor que s'ha convertit, des d'una actitud d'escolta, escoltant el silenci com a lloc de la Paraula i com a acte d'amor.

Abril

2- Viure Crist en el món: El cor que viu en Crist , també viu en el món. Perquè l'església no és només un "oasi" perquè Déu mateix es va encarnar per a tothom. "Déu estima tant el món que ha enviat el seu fill Únic", ens diu Sant Joan.

3- Viure Crist en Església: Viure Crist en el cor personal, comporta viure Crist en el món, i per tant, la conseqüència immediata és la de viure Crist en Església.

Recordem, però: tot això no és possible sense una conversió del cor. Necessitem una escolta atenta i profunda de la Paraula i dels altres. Necessitem contemplació i silenci.

Això no ho fem sols: recordem la Gràcia dels Sagraments, que és Déu mateix qui actua en nosaltres.

La Sra. Cori Casanova ens animava: La sinodalitat ha de ser viscuda com a signe profètic de la societat: Si vivim segons l'Esperit, i treballem plegats segons l'Esperit, si ens escoltem i ens perdonem, si avancem cap a l'anunci i cap a la salvació, tot això es "veu des de fora", és a dir, que es contagia.

Després de tot això, vam acabar el recés pregant el cant d'unes "lletanies congolesees", i amb una acció de gràcies davant del sagrari.

Blanca Cid i Xavi Canudas

EMD Tortosa 9

Visita a la catedral de Barcelona

L'equip B178 hem fet la nostra sortida d'amistat amb una visita guiada a la Catedral de Barcelona. Hem estat molt afortunats, doncs el nostre consiliari, mn Josep Serra, Canonge de la Catedral, ens ha fet de guia.

Hem visitat el temple, el claustre, el cor, la capella del Sant Crist de Lepant, la cripta de Santa Eulàlia. I amb un ascensor hem pujat als terrats. Aquí dalt s'observen dues torres campanar, agulles gòtiques, un cimborri i una esplèndida vista de la ciutat.

Lourdes

B178

Abril

Desarmem el llenguatge: un camí de conversió per a la vida matrimonial

Recés de Quaresma. Sector Vallès. 14/03/2026

El dissabte 14 de març, aollits per la parròquia de Sant Josep de Terrassa i amb la xerrada del consiliari del nostre sector, Mn. Josep Maria Cot, vam assistir al recés de Quaresma i aquest ens va desgranar el missatge del sant Pare Lleó per a la Quaresma d'aquest any. Així doncs ens va convidar a revisar no només allò que fem, sinó sobretot com escoltem i com parlem. Sota el lema "Desarmem el llenguatge", se'ns proposava una conversió que neix del cor i es manifesta en la paraula, en el silenci i en l'actitud amb què ens relacionem amb Déu, amb el cònjuge i amb els altres.

La proposta és tan senzilla com radical: la veritable transformació comença per l'escolta. En un món accelerat, on sovint preval la resposta immediata i el judici ràpid, redescobrim que Déu mateix és el primer que escolta. Escolta el clam del seu poble, acull el sofriment i respon amb misericòrdia. Aquesta imatge de Déu ens interpel·la profundament: som capaços nosaltres d'escoltar així? Ens sabem aturar, fer silenci interior i acollir l'altre tal com és?

En aquest sentit, ressonen amb força unes paraules que ens podríem emmarcar: ***"Una Església que no posa límits a l'amor, que no coneix enemics a qui combatre, sinó només homes i dones a qui estimar, és l'Església que el món necessita avui"*** (Lleó XIV, Dilexi te 120).

En la vida matrimonial, aquesta invitació pren una rellevància especial. Sovint, les dificultats no provenen tant dels fets en si, sinó de la manera com els interpretem i, sobretot, com els expressem. Paraules dites sense atenció, judicis reiterats o silencis carregats poden anar erosionant lentament la relació. Per això, el recés ens convida a "desarmar" el llenguatge: a deixar de banda expressions que divideixen, que etiqueten o que fereixen —els "tu sempre", els "tu mai"— i a optar per una paraula que construeixi, que obri camins i que faci possible la reconciliació.

Desarmar el llenguatge no significa evitar els conflictes o maquillar la realitat, sinó aprendre a expressar-la amb veritat i amor. Vol dir passar del retret a la comunicació sincera, de la reacció impulsiva a la paraula pensada, del judici a la comprensió. És un camí que demana humilitat i conversió, però que alhora obre espais de trobada autèntica dins la parella.

Aquest procés no és només una qüestió d'habilitats comunicatives, sinó una autèntica experiència espiritual. La Paraula de Déu, quan és aollida amb cor obert, té la capacitat de transformar-nos des de dins. Però això només és possible si li fem espai, si passem de sentir-la a escoltar-la, i d'escoltar-la a viure-la. En aquest sentit,

les pràctiques pròpies del nostre moviment —la lectura de l’Evangeli, el deure d’asseure’s— esdevenen camins privilegiats per deixar que aquesta Paraula arrel·li en la nostra quotidianitat.

La Quaresma es presenta així com un itinerari compartit amb Crist, un camí cap a la Pasqua que passa per la conversió del cor. No es tracta tant de renúncies externes com d’un procés interior que ens porta a estimar millor. I estimar millor, en el context de la vida matrimonial, significa aprendre a escoltar amb profunditat i a parlar amb veritat i tendresa.

Finalment, aquesta conversió no es pot viure de manera aïllada. Déu escolta el clam del seu poble, i nosaltres també estem cridats a obrir-nos al sofriment dels altres, a viure amb una mirada més atenta i compassiva. La vida de parella, lluny de tancar-nos, pot esdevenir un espai des d’on aprendre a estimar més enllà de nosaltres mateixos, fent de la nostra llar un lloc d’acollida, de diàleg i de pau.

Desarmar el llenguatge és, en definitiva, un camí exigent però profundament fecund. És un exercici quotidià de conversió que transforma no només la nostra manera de parlar, sinó també la nostra manera d’estimar. I és, sobretot, una oportunitat per deixar que Déu faci nova la nostra relació, perquè, també en les nostres paraules, es faci present el seu amor.

Elisenda Salomó i Cos

Responsable Edip Vallès

EMD Sabadell 5

Abril

Peregrino a Santiago

Hola soy Agustín, equipista del Barcelona 178. De niño pasé muchos años viviendo en Burgos, y viajábamos con mis padres a Trujillo en todas las fiestas, y unas de las cosas que siempre me llamaba la atención era ver a los peregrinos por el Camino de Santiago, solos ,en grupos, con buen o mal tiempo.... Siempre sentía unas ganas enormes de unirme a esta ruta y hacer esta experiencia.

Los años pasan y es ahora que estoy consiguiendo una semana cada año para poder hacer esta escapada. En mi caso lo tomo como un retiro interior en Camino, de introspección y oración. Voy solo, con mi mochila, entre febrero y marzo, y cada día comparto con mi Equipo mis reflexiones del día y así viven también, de alguna forma, este Camino. Ahora amplió mi equipo de base al Equipo de región, compartiendo con todos vosotros algunas de estas jornadas. Comenzaré por la última de este año, en la que llego a León....

"Hola ya terminada la sexta etapa y más cerca de casa... Por "fácil" que parecía a primera vista, esta ha sido una de las más durillas... Suelo comenzar temprano sobre las 7 de la mañana. Salgo del albergue y me encuentro una media niebla, que con las farolas encendidas, hacen un efecto hasta bonito, pero, salgo del pueblo, y ya no hay luz...la niebla más densa,...por donde sigo? Cómo veo?... empiezo a sentirme perdido, con miedo, ...enciendo la linterna del móvil y literalmente no veo nada más de dos metros,... Se me viene la lectura de hace unas semanas en la que "Jesús está dormido en la barca, y los apóstoles en medio de una tormenta terrible, le despiertan asustados, y Jesús les contesta, porque tenéis miedo, si estoy Yo con vosotros"... es difícil mantener la calma....

El Camino era inaccesible, no diferenciaba las zonas inundadas de las secas, pero seguía paralelo a la carretera, así que seguí caminando por ella, con el riesgo que también suponía,... Es curioso, pensaba, si en el fondo veo lo mismo que en lo que me fijo,...los dos metros,...pero ahora no veo nada más que eso,... y también cómo agudizas el resto de sentidos,... Oía el silencio, los riachuelos fluyendo, algún canto de un pájaro que comenzaba a despertar,...paso por la reja del cementerio del pueblo,...más miedo? Me acuerdo de las palabras de mi abuelo "no hay que tener miedo de los muertos, sino de los vivos"...poco a poco voy cogiendo más ánimo, sigo con mi letanía, "Ubi caritas...", y pienso en la luz del móvil, que ilumina mi Camino, cuánto aguantará encendido? La batería estaba llena pero llevo casi dos horas caminando,... Y Marivi se me viene nuestro sketch, "de dónde depende la luz que ilumina tu vida?... las pilas se agotan, pero si te ENCHUFAS a la batería infinita de Dios, tendrás luz para siempre"

Ya clareaba un poco y seguía con la linterna encendida, ya no para ver yo,

sino para los que vinieran de frente me vieran,... me doy cuenta que puedo ser luz para los demás? El sol ya pelea por salir,... y sigo con la idea de enchufados,... juntos nos complementamos, como esos líquenes que se amarran en el árbol,...o como ese riego,... unidos se llega más lejos,... La meditación de hoy versa sobre encuentro, generosidad, perdón frente a egoísmo.... la clave está en comprender al prójimo,...

En el Camino me he cruzado ya con unos cuantos peregrinos, te acercas, acompañas un rato, preguntas, en mi vida me acerco igual al prójimo, dónde pongo la barrera?... Señor enséñame a mirar qué tengo de egoísmo y qué de generosidad para con los demás... os dejo con esta preciosa canción de Ixcís, Vengo a orar...

<https://youtu.be/nrXIYgYEV6I?si=H9ligBIYSRjluchM>

Agustín Labrador
EMD Barcelona 178

Abril

Escapadas en nuestra región

Como ya sabéis nuestro Movimiento tiene una herramienta de difusión muy buena que se creó hace ya 3 años. Para los que no sepan cómo funciona, os explicamos un poco de qué va.

Se convoca a varios matrimonios, no menos de 5 y no más de 20 a un día de diálogo. Se comienza con una oración, un testimonio de un matrimonio sobre la presencia de Dios en sus vidas, una dinámica que a través del dibujo de un río pretende que la pareja hable su historia de amor, después una charla sobre el amor cristiano y el diálogo. Después de la comida se hace un rato de oración que acaba con una sentada y para finalizar, una puesta en común sobre cómo ha ido el día. En este momento es cuando les hablamos de los equipos y les invitamos a formar un grupo.

En este año hemos hecho dos:

- En Tarragona: asistieron 7 matrimonios, 4 jóvenes con niños muy pequeños, muy animados a seguir cuando acabamos el día, pero que ahora se lo están replanteando. Y otros 3 matrimonios, que definitivamente sí que han empezado ya su pilotaje junto a otros dos matrimonios que conocía mosén Jordi Salvador, quien ha sido el firme impulsor de esta jornada.

- Barcelona: Jornada realizada en Santa María del Mar. Aquí ofrecimos a los encargados de hacer los prematrimoniales, sustituir una de las jornadas por una Escapada. Vinieron los 5 matrimonios que hacían el cursillo y los 5 empezarán pilotaje este mes de abril.

Dada la experiencia que hemos tenido, pensamos que la Escapada es una buena herramienta como parte de los prematrimoniales para ofrecer a estos matrimonios una

continuidad en una pequeña comunidad espiritual a través de un pilotaje.

Animamos a todos aquellos equipistas, que sabemos que sois muchos, que os dedicáis a prematrimoniales a que contactéis con vuestros responsables de sector para incorporar la Escapada a vuestros itinerarios de preparación al matrimonio. En cualquier caso, si queréis más información al respecto, desde el EDIP estamos a vuestra disposición.

Victoria García y Agustín Labrador

EMD Barcelona 178 / Colaboradores

EDIP Barcelona

Reunion mixta

LA CUARESMA CAMINO HACIA LA PASCUA

La reunión mixta fue motivadora y refrescante. El encuentro de matrimonios y sacerdote de diferentes equipos ayudó a conocernos y acercarnos más a ser una comunidad católica.

El intercambio de opiniones y testimonio de vida es una experiencia que brinda riqueza al Movimiento porque cada quien se ve reflejado en el otro.

Nos dio alegría encontrarnos con Albert, Anna y el P. José Luís, en casa de la familia de Acogida Agustín y Victoria.

Ya los conocíamos de "trovades" anteriores, pero en esta ocasión fue especial. Nos sentimos cómodos, cercanos y hermanados.

Estamos convencidos de que este tipo de reuniones son estimulantes e importantes para los equipistas que participamos en ellas. Escuchar lo que Dios nos pide en la Cuaresma y compartir ese mundo interior que cada uno lleva en su peregrinar es algo profundamente enriquecedor.

Ver a Dios reflejado en los demás, de manera humana, es fundamental y esencial para motivarnos a seguir el camino ENS, en bien de nosotros mismos y de la comunidad.

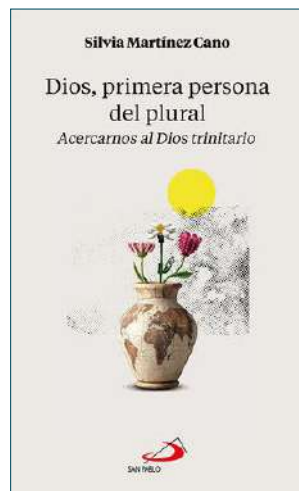
Un abrazo en Cristo Jesús

Rafael Navarrete y Norma Nieto

EMD Barcelona 178

» Lectures recomanades per a l'estiu

» Cinema recomanat per a l'estiu

» *Sortides recomanades per a l'estiu*

Mare de Deu del far

Museu mines de
Bellmunt

Roca foradada Tarragona

» *Pensaments per créixer*

OBRE'T

Fes callar la teva ment i avança en silenci, deixa't portar amb atenció per aquest cabal d'amor i reconeixeràs a les teves ànimes germanes. Obre les finestres perquè la llum t'envaeixi i comparteix mentre camines les veritats de l'ànima.

» *Pregàries al vent*

GRÀCIES PEL NOU DIA

Gràcies, Senyor,
per aquest dia que arriba,
per aquest dia que, com un regal,
ens dónes a nosaltres, fills teus.
Gràcies per la llum i pel sol,
que en el matí comencen a despertar.
Gràcies pel vent,
per l'aire, que ens permet de respirar.
Gràcies per les aus del cel, i pels ocells,
que ja comencen el seu cant.
Gràcies per la natura sencera
amb què avui, un dia més,
ens vols obsequiar.

Autor/a: Desconegut/da

L'EGOISME RACIONAL

La necessitat de tant en tant de pensar en un mateix, per aconseguir l'equilibri personal. La necessitat de fer-se valer, perquè els altres et valorin. De tenir valentia per demostrar els teus sentiments sense jutjar i sense por de ser culpables. De defensar de veritat com és un, per demunt del què pensen els altres.

Extret de "*La Força de l'Espiritualitat*"
de Marga Ros

Text a cura de Conxita Giró

CALENDARI REGIONAL CURS 2026-27

Equips Mare de Deu
Catalunya i Menorca

NOVEMBRE

10 i 11 - Trobada Regional de
Consiliaris

GENER

22 al 24 - Exercicis Espirituals
Regió

ABRIL

10 - Trobada Regional

Preneu nota a la vostra agenda

Participa....

Les News Letter del curs 2025-26

octubre 2025

gener 2026

abril 2026

BON ESTIU!!!

